

Republika Hrvatska
Općinski sud u Splitu

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I
R J E Š E N J E

Općinski sud u Splitu, po sutkinji tog suda Maji Vukmir, u pravnoj stvari tužitelja Ivana Budimira, pok. Milana, OIB: 76983303589, iz Splita, Težački put 6, kojeg zastupa punomoćnik Filip Šimenc, odvjetnik u Splitu, protiv tuženica pod 1. Marije Bekavac, pok. Milana, OIB: 89315289889, iz Splita, Svetog Nikole Tavelića 13, koju zastupa punomoćnik Ivica Zaradić, odvjetnik u Splitu, pod 2. Jadranke Medvidović, pok. Milana, OIB: 25971313598, iz Splita, Ivana Paštrića 5, pod 3. Anđa Budimir, OIB: 06738249425, iz Splita Težački put 6 i pod 4. Borislav Budimir, OIB: 49213971415, iz SAD-a, 2123 N. Burke dr. Alington Heights IL 60004, ad. 3. i 4. zastupani po pun. Mislavu Baliću, odv. u Splitu, radi utvrđenja prava vlasništva, nakon glavne i javne rasprave, održane dana 15. travnja 2026., u prisutnosti tužitelja osobno sa zamj. pun. i tužene pod 1. osobno sa punomoćnikom i tužene pod 2. osobno, na ročištu za objavu održanom 27. svibnja 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

" Utvrđuje se da se iz ostavinske mase pok. ostavitelja Milana Budimira pok. Marijana izdvaja potkrovlje kuće izgrađene na kat. čest. zem. 3583/1 (z.k. čest. zem. 3894/3, z.u. 12083), k.o. Split, što predstavlja stambenu jedinicu na drugom katu pod kosim dvostrešnim krovom površine 382,89 m², kako je to označeno u Rješenju o izvedenom stanju kl. UP/I-361-03/13-04/11278, ur. br. 2181/01-03-01/18-16-9 od 29.3.2016. g. izdanom od strane Grad Split, Upravni odjel za prostorno uređenje i graditeljstvo, Odsjek za prostorno uređenje i Arhitektonskom snimku izvedenog stanja nezakonito izgrađenih zgrada sačinjenom od GRM d.o.o. u listopadu 2013. godine, koji čine sastavni dio ove presude, jer isto predstavlja isključivo vlasništvo tužitelja Ivan Budimir pok. Marijana iz Splita, Težački put 6, OIB: 76983303589, pa je tužitelj ovlašten temeljem ove presude u zemljišnim knjigama nadležnog suda zatražiti i postići uknjižbu tog prava vlasništva na svoje ime uz istodobno brisanje navedenog prava sa imena pok. Milana Budimira pok. Marijana iz Splita kao zakonskog prednika

tuženih ad. 1.) Marije Bekavac, pok. Milana OIB: 89315289889, ad. 2.) Jadranke Medvidović pok. Milana, OIB: 25971313598, ad. 3.) Anđe Budimir ud. pok. Milana i ad. 4.) Borislava Budimira, OIB: 49213971415 ."

i

riješio je

I. Utvrđuje da je dana 07. svibnja 2026. god. nastupio prekid postupka u odnosu na tuženu ad. 3. Anđu Anđa Budimir, OIB 06738249425, iz Splita Težački put 6.

II. Postupak će se nastaviti kada nasljednik tuženika ili staratelj ostavine preuzme postupak ili kada ga sud na prijedlog protivne strane pozove da to učini.

III. Nalaže se tužitelju da u roku od 15 dana naknadi parnični trošak tuženoj ad. 1. u iznosu od 2.250,00 Eura, te tuženoj ad. 3. i tuženiku ad. 4. zajedno u iznosu od 500,00 Eur, sve sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od dana donošenja prvostupanjske presude do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište prema kamatnoj stopi koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja obavljenim prije prvog dana tekućeg polugodišta, uvećanjem te stope za 3 % poena.

Obrazloženje

1. Tužbom zaprimljenom pred ovim sudom dana 9. kolovoza 2016. tužitelj je ustao zahtjevom naspram tuženica, a radi utvrđenja prava izdvajanja iz ostavine i utvrđenja prava vlasništva. Kao pravnu osnovu svog zahtjeva tužitelj je naveo da je na temelju pravomoćnog rješenja Općinskog suda u Splitu poslovni broj O-464/13 od 13. siječnja 2013. upućen protiv tuženica pokrenuti parnicu radi izdvajanja dijela ostavine pokojnog Milana Budimira, pok. Marijana, i to baš potkrovlja obiteljske kuće koja je podignuta na kat. čest. zem. 3583/1 (Z.K. čest. zem. 3894/3 Z.U. 12083), K.O. Split, anagrafske oznake Split, Težački put 6. Naime, tužitelj ističe da se radi o dijelu kuće pokojnog ostavitelja na kojoj je taj kat za njegova života i uz njegovo odobrenje tužitelj podigao vlastitim sredstvima i angažmanom, a danas da ga koristi za smještaj vlastite obitelji zbog čega se zakonski ne može smatrati da predstavlja sastavni dio ostavine zajedničkog prednika stranaka, koja se ima raspraviti po njegovoj smrti. Uzevši u obzir naprijed navedeno predlaže da sud donese presudu kao što je navedeno u izreci.

2. Tužene su se usprotivile tužbi i tužbenom zahtjevu u cijelosti kao neosnovanim, ističući da nije istina da bi tužitelj gradio potkrovlje kuće jer da je kuću sagradio njihov pokojni otac. Nadalje, da tužitelj već duže vrijeme neovlašteno koristi zajedničku nekretninu u privatne i poslovne svrhe.

3. U provedenom dokaznom postupku ovaj sud je pružio strankama mogućnost izjašnjavanja te je izveo dokaz pregledom rješenja o izvedenom stanju Grada Splita Klasa: UP/I-361-03/13-04/11278, Ur. broj: 2181/01-03-01/18-16-9 od 29. ožujka 2016., potvrde Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, Područne službe u Splitu od 11. rujna 2017., potvrde PU Splitsko-dalmatinske od 24. lipnja 1999., potvrde MORH-a,

Sektora za upravljanje osobljem, Uprave za obranu Split, Ureda za obranu Split 2 od 17. ožujka 2000. Klasa: 117-05/00-01/01-68, podataka iz radnog odnosa u inozemstvu (list 23-40 spisa), rješenja Grada Splita, Upravnog odjela za komunalno gospodarstvo i redarstvo Klasa: UP/I-361-03/15-05/002106, Ur. broj: 2181/01-11-04/06-15-02 od 21. studenog 2015., rješenja Hrvatskih voda na ime Ivana Budimira od 27. ožujka 2017., naloga za uplatu kod PBZ od 25. travnja 2017., dopisa Arche Urbs d.o.o. od 4. travnja 2015., dopisa Državne geodetske uprave, Područnog ureda za katastar Split, Odjela za katastar nekretnina Splitu od 9. srpnja 2013. (list 47/48 spisa), uplatnica predanih u spis (list 49-55 spisa), Ugovora o najmu sa slobodno ugovorenom najamninom od 12. svibnja 2011. ovjerenih kod javne bilježnice Helene Dragun pod brojem OV-2545/11, izjave od 19. travnja 2011. (list 58-72 spisa), pregledom fotografija priloženih u predmetni spis (list 76 spisa), pregledom spisa ovog suda poslovni broj O-464/13 iza smrti pok. Milana Budimira, pok. Marijana, saslušanjem svjedokinje Anđe Budimir, Mande Ivanković, Stipana Budimira, Tanje Ivić, Borislava Budimira, te saslušanjem parničnih stranaka.

4. Ranijom presudom je obijen tužbeni zahtjev, ali je ista ukinuta odlukom Županijskog suda u Zagrebu, GŽ-1673/2019, radi nepotpune pasivne legitimacije jer na strani tuženika nisu obuhvaćeni svi nasljednici pok. Milana Budimira, a isti bi bili nužni i jedinstveni suparničari.

5. Podneskom od 03.01.2022. tužitelj je sukladno ovoj uputi županijskog suda uredio tužbeni zahtjev i označio kao tuženike sve nasljednike pok. Milana Budimira, sada tužene ad. 3. i 4., a iste je numerirao na ročištu od 15. travnja 2026. godine.

6. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

7. Nije sporno da je u tijeku ostavinski postupak iza smrti pokojnog Milana Budimira, pok. Marijana, a kod ovog suda pod poslovnim brojem O-464/13, koji postupak je prekinut rješenjem ovog suda poslovni broj O-464/13 od 1. prosinca 2014., i tužitelj upućen na pokretanje parnice protiv tuženica, radi izdvajanja dijela ostavine.

8. Pregledom ostavinskog spisa (preslik u prilogu spisa) O-464/13 iza pok. Milana Budimira utvrđeno je da je na ročištu od 09.05.2013. god. proglašena ostaviteljeva oporuka. Na ročištu od 25.03.2014. god. supruga ostavitelja Anđa Budimir zatražila je polovinu ostavinske imovine na ime bračne stečevine, a nasljednici prisutni na ročištu Ivan Budimir, Marija Bekavac i Jadranka Medvidović su joj to pravo priznali. Na istom ročištu pročitana pisana izjava nasljednika Borislava Budimira kojom priznaje oporuku, ne traži nužni dio, ali postavlja zahtjev za izdvajanjem dijela ostavine na ime povećanja vrijednosti imovine ostavitelja njegovim osobnim radom i novčanim sredstvima. Svi nasljednici su izjavili da Borislavu Budimiru priznaju pravo na izdvajanje dijela imovine na ime povećanja vrijednosti imovine ostavitelja jer da je točno da je Borislav Budimir radom i novčanim sredstvima pridonio da se ostaviteljeva imovina poveća.

8.1. Nakon toga je Ivan Budimir (sada tužitelj) dao nasljedničku izjavu da priznaje oporuku i da postavlja svoj zahtjev za izdvajanjem dijela ostavine na ime povećanja vrijednosti imovine ostavitelja njegovim radom i sredstvima, međutim sunasljednice Marija Bekavac i Jadranka Medvidović navele su da je Ivan Budimir uređivao stan u kojem živi, stavljao pločice, parket i ostalo, a na idućem ročištu od

05.11.2014. su tužiteljju osporile pravo na izdvajanje dijela ostavine odnosno dijela nekretnine na ime povećanja vrijednosti ostaviteljeve imovine jer da nije točno da bi on (tužitelj) gradio kuću, jer se kuća gradila kada je on bio malen i kada je bio u vojsci. Naime, na ročištu od 06.11.2014. je prethodno Ivan Budimir postavio zahtjev za izdvajanjem dijela imovine na ime povećanja njene vrijednosti njegovim radom i sredstvima, a navodeći da je on sudjelovao u gradnji dva gornja kata kuće, dok kada je građeno prizemlje i prvi kat da je bio mali i da tada nije sudjelovao u gradnji.

8.1.1. Nakon toga je dana 01.12.2014. sud donio rješenje kojim je prekinuo ostavinski postupak iza pok. Milana Budimira i sada tužitelja uputio na pokretanje parnice u roku od 30 dana radi izdvajanja dijela ostavine. Ivan Budimir je potom na to rješenje izjavio žalbu, ali ju je Županijski sud u Splitu odbio Rješenjem GŽ- 495/2015 od 23.05.2016.

9. Nakon toga tužitelj ustaje ovom tužbom i traži da se iz ostavinske mase pok. ostavitelja Milana Budimira pok. Marijana izdvaja potkrovlje kuće izgrađene na kat. čest. zem. 3583/1 (z.k. čest. zem. 3894/3, z.u. 12083), k.o. Split, što predstavlja stambenu jedinicu na drugom katu pod kosim dvostrešnim krovom površine 382,89 m², kako je to označeno u Rješenju o izvedenom stanju kl. UP/I-361-03/13-04/11278, ur. br. 2181/01-03-01/18-16-9 od 29.3.2016. g. izdanom od strane Grad Split, Upravni odjel za prostorno uređenje i graditeljstvo, Odsjek za prostorno uređenje i Arhitektonskom snimku izvedenog stanja nezakonito izgrađenih zgrada sačinjenom od GRM d.o.o. u listopadu 2013. godine, koji čine sastavni dio ove presude, jer isto predstavlja isključivo vlasništvo tužitelja

10. Prema odredbi članka 75. stavka 1. Zakona o nasljeđivanju ("Narodne novine" broj 48/03, 163/03, 35/05, 127/13 i 33/15, u daljnjem tekstu: ZN) neovisno o svome nasljednom pravu ostaviteljev potomak koji je s ostaviteljem živio u zajednici te je svojim radom ili davanjima pridonio da se njegova imovina poveća, časom njegove smrti stječe pravo na onoliki dio ostavine koji odgovara vrijednosti za koju se njegovim doprinosom imovina povećala dok su živjeli u zajednici.

10.1. To znači da je za ostvarivanje navedenog prava potrebno da se ispune sljedeće pretpostavke:

- da je ostaviteljev potomak živio u zajednici s ostaviteljem,
- da je on ostavitelju pomagao svojim trudom, radom ili na drugi način u privređivanju,
- da je njegovo zajedničko privređivanje s ostaviteljem imalo kao rezultat povećanja vrijednosti ostaviteljeve imovine.

10.2. Za zaključak o postojanju doprinosa u povećanju vrijednosti ostaviteljeve imovine nije odlučno je li doprinos nastao u vrijeme maloljetnosti ili poslije navršene punoljetnosti potomka, već je odlučno da je potomak svojim radom i pomaganjem u privređivanju doprinio toj zajednici, dakle, bitno je postojanje zajednice u smislu zajedničkog privređivanja. Pritom nije nužno da su ostavitelj i potomak živjeli u zajedničkom kućanstvu, ali je potrebno da su ostavitelj i njegov potomak živjeli u zajednici u smislu zajedničkog privređivanja.

10.3. Povećanu vrijednost ostaviteljeve imovine predstavlja ne samo ulaganje u novostečeno dobro, nego i isplaćeni dug ostavitelja i poboljšanje koje povećava vrijednost imovine.

11. Svrha odredbe članka 75. ZN-a nije priznavanje prava na izdavanje dijela iz ostavine svakom potomku koji je radio u zajednici s ostaviteljem, već to pravo pripada samo onom potomku čiji se rad ne može tretirati kao prosta reprodukcija postojeće imovine. To znači da se rad potomka koji je živio u zajednici s ostaviteljem, a koji nije izražen u povećanju vrijednosti ostaviteljeve imovine, ne može uzeti u obzir u smislu navedenog propisa.

11. Pravo zahtijevati dio ostavine na osnovi članka 75. ZN-a nije pravo na određenu stvar ili skupinu stvari iz ostavine, već na dio ostavine kao cjeline, zbog čega u pravilu treba povećanu vrijednost na jednoj stvari ili skupini stvari iz ostavine izraziti razmjerno vrijednosti cijele ostavine te izdvojiti nasljedniku koji je s ostaviteljem privređivao dio ostavine koji je razmjeran vrijednosti ulaganja uopće.

12. Tužitelj u konkretnom predmetu traži točno određene dijelove ostavine i to traži izdvajanje dijela objekta – kuće, odnosno samo potkrovlje kuće, a za navesti je da pravo na izdvajanje iz ostavine nije pravo na određenu stvar ili grupu stvari nego na alikvotni dio ostavine čija vrijednost mora biti srazmjerna povećanju vrijednosti ostaviteljeve imovine nastalom uložnim doprinosom.

13. Dakle, već iz naprijed navedenog ovako postavljen tužbeni zahtjev nije osnovan jer tužitelj ne traži izdvajanje iz ostavine alikvotnog dijela za koju se vrijednost povećala ostavina njegovim radom i sredstvima. već trži da se izdvoji konkretni dio ostavinske imovine, konkretno stan u potkrovlju u zgradi izgrađenoj na čest. zem. 3583/1 k.o. Split. Zapravo tužitelj je ovakav zahtjev postavio u ostavinskom postupku pa ga je stoga sud i uputio na podnošenje tužbe radi izdvajanja dijela ostavine. Tužitelj nije u ostavinskom postupku osporio sastav ostavinske imovine, nije naveo da potkrovlje ne spada u ostavinu pok. oca jer da ga je on npr. izgradio isključivo svojim sredstvima ili da mu gaje otac darovao, u kojem slučaju bi bio upućen na parnicu radi utvrđenja da potkrovlje ne spada u ostavinu pok. Milana Budimira i da je isto isključivo vlasništvo tužitelja, što bi zapravo bilo ono što tužitelj hoće, ali to nije tako naveo u ostavinskom postupku i nije iz tog razloga upućen na pokretanje parničnog postupka.

14. Stoga je svakako suvišno utvrđivati je li pok. Milan za života podijelio imovinu svojim sinovima, konkretno stanove u kući, je li dao ili darovao tužitelju potkrovlje ili mu dao odobrenje da ga on svojim sredstvima izgradi ili uredi.

15. Nadalje, da bi se u parničnom postupku utvrdila sporna činjenica doprinosa povećanju imovine ostavitelj utvrdila nužno je dokazati ne samo doprinos radom ili ulaganjima već i vrijednost takvog doprinosa i ulaganja, a navedena sporna činjenica se ne može utvrditi temeljem iskaza svjedoka i stranaka, niti ispravama o legalizaciji ili pak ugovorima u kojima se raspolaze dijelom nekretnine niti pojedinim računima, jer vrijednost ulaganja predstavlja ekonomsku i računsku vrijednost koju pri uvećanju građenjem, adaptiranjem i renoviranjem sud utvrđuje temeljem nalaza stručne osobe, konkretno nalaza sudskog vještaka specijaliziranog za područje građevine i procjene vrijednosti nekretnina obzirom se radi o stručnom znanju koje sud nema. Tužitelj nije tijekom postupka dostavio isprave u vidu procjena vrijednosti nekretnina, računa o ulaganjima, a niti je predložio građevinsko vještačenje. Kada bi se i utvrdilo da određeni

posebni dio nekretnine čini samostalnu uporabnu cjelinu (stan) za uspostavu etažnog vlasništva, a što tužitelj traži kada zahtjeva utvrđenje da je vlasnik stana, nužno je sukladno čl. 74. ZV-a utvrditi korisnu vrijednost takvog stana u odnosu na cijelu nekretninu da bi se isti stan povezao sa odgovarajućim suvlasničkim dijelom cijele nekretnine što je preduvjet uspostave etažnog vlasništva nekretnine. Tužitelj nije dostavio dokaz o tome da predmetni stan čini samostalnu uporabnu cjelinu niti se isto predmnijeva. Tužitelj zapravo nije dostavio niti vlasnički list za predmetnu nekretninu iz kojeg bi se vidjelo tko je uknjižen i što je uopće upisano i na koji način, a traži uknjižbu (stana u potkrovlju) na svoje ime uz brisanje tog prava sa imena prednika tuženika.

16. Na kraju iako je već naprijed navedeno dovoljno za odbiti tužbeni zahtjev pitanje je i je li tužitelj sa ostaviteljem živio u zajednici.

17. S slušana svjedokinja Anđa Budimir, inače majka stranaka, u svom iskazu je navela da su ona i njezin pokojni suprug stekli svu imovinu koju danas imaju isključivo svojim radom. Da se radi o kući u Splitu na adresi Težački put 6, koja se sastoji od prizemlja, dva kata i potkrovlja. Predmetno potkrovlje da je bilo izgrađeno zajedno s cijelom kućom s tim da su se njezin suprug i ona dogovorili s njihovim sinom Ivanom da on sebi uredi potkrovlje i da se preseli gore. Želja njezinog supruga da je bila da ta kuća ostane njegovim sinovima odnosno da se tu ne miješaju zetovi. Tužitelj da je morao negdje živjeti pa da je bilo logično da uredi to potkrovlje za sebe, a onda naravno da bi mu to moglo i pripasti u podjeli imovine s bratom. Dogovor da je bio 1995. kada je njezin sada pokojni suprug pozvao i drugog sina i njegovu suprugu radi dogovora da Ivanu pripadne potkrovlje. Njezini sinovi samo da su platili svoje pireve, a pireve kćeri da su platili ona i njezin suprug. Naime, sin Ivan da je prije odlaska u Njemačku ostavio novac za plaćanje ostatka troškova pira koje da su onda oni dali, dakle, oni da mu nisu platili pir. Ivan da je ostavio i novac za troškove uređenja potkrovlja, te da je njezin suprug otišao to platiti. Ne sjeća se koliko su Ivan i njegova supruga s njima živjeli.

18. Svjedok Stipan Budimir je u svom iskazu naveo da je on od 1974. u Splitu i da mu je poznato kad se počela graditi predmetna kuća. Kuću da je gradio Milan uz pomoć drugih osoba u izvođenju radova a da je gradio etažu po etažu kako bi skupio sredstva. Pokojnog Milana da je vidio 10-ak dana prije njegove smrti i tada da su pričali o njegovoj imovini pa da mu je rekao da će stan gdje sada živi dati sinu Bori a stan u potkrovlju mlađem sinu Ivanu. Zna da su svi bili u dobrim odnosima. Naime, potkrovlje da je tada bilo napravljeno u grubim radovima i da mu nije poznato tko je to financirao, ali da misli da je to uredio Ivan jer da je neko vrijeme radio u Njemačkoj.

19. U svom iskazu saslušani svjedok Ante Budimir je naveo da je on redovito posjećivao pok. Milana i da je on s njim bio u kontaktu ali s njegovom djecom da nije u kontaktu. U tim kontaktima pok. Milan da mu je ispričao kako je podijelio svoje sinove i to na način da je dao starijem sinu Bori dao da bira jer da mu je on stariji sin i jer mu je i pomagao oko gradnje, pa da je on izabrao stan u kojem su živjeli pok. Milan i Anđa, a stan u potkrovlju koji je bio u grubim radovima da je dao sinu Ivanu da ga on izradi sebi.

20. U svom iskazu saslušana svjedokinja Manda Ivanković je navela da je ona sa roditeljima stranaka odnosno s pok. Milanom i Anđom bila jako vezana. U vezi gradnje kuće zna da je financijski pomagao i njihov sin Borislav Budimir koji je već tada

bio u Americi. Također, da se sjeća da je starija kćerka Marija davala svoju plaću u kuću kad je počela raditi. Najmlađi sin Ivan da je nakon vojske otišao u Njemačku, a kad se odlučio vratiti pokojni Milan da mu je rekao da će Ivan živjeti u potkrovlju kojeg da mu je on uredio i vođenje zanatskih radova u tom stanu npr. postavljanje pločica parketa i sl. Ona da je tada shvatila da to uređuju pok. Milan i Anđa i oni da su joj tako to rekli, a Ivan da je sam kupio namještaj.

21. Svjedokinja Tanja Ivić je u svom iskazu kazala da je ona prijateljica s Ivanom još od srednje škole, dakle, od svoje 16-ste godine. U tu kuću da je dolazila na način da bi joj se reklo da je došla u Borin stan ili kasnije da je došla u Ivanov stan. Naime, njihov otac da je dao jedan stan Bori, koji da ga je uređivao slanjem novca iz Amerike, a nakon toga Ivan da je uredio svoj stan novcem iz Njemačke. U svim prigodama i obiteljskim proslavama Milan da bi govorio da je stanove poklonio sinovima, i to je bilo prije više od 16 godina. To da su mogli čuti svi uzvanici na obiteljskim proslavama obitelji Budimir. Stan tužitelja da je bio u grubim radovima, nije bilo ni instalacija za vodu a ni struju. Ivan da je prema njezinim saznanjima radio dijelom oko postavljanja i lakiranja parketa, postavljanja pločica u WC-u, bojanja zidova, lakiranja lamperije. U vrijeme kad bi ona bila kod njih Milan da nije bio tu, ali da joj je Ivan rekao da mu je Milan nešto pomogao, da je išao kupiti materijal, a to da zna iz razgovora s Ivanom. Radovi da bi se odvijali dok bi oni bili u Njemačkoj koje radove da bi organizirao Milan, na koji način ona to da ne zna.

22. Saslušani svjedok Borislav Budimir je u svom iskazu naveo da je od svoje trinaeste godine radio sa svojim ocem na predmetnoj kući a kasnije kad je otišao u Ameriku da je slao svom ocu novac radi daljnje izgradnje te kuće. Jednom prigodom 1993. kada je bio u Hrvatskoj da mu je otac rekao da će to biti njegovo na njemu dok je on živ i da ako je on tako njima dao te stanove da je to tako i da se nitko u to ne može miješati. Tada da mu je otac rekao da mu je Ivan ostavio novac radi uređenja potkrovlja. Ne zna o kojem se iznosu radilo. Kad se Ivan u travnju 1998. vratio da je bio smješten u sobi koju je on tada koristio i vršio radove na sređivanju stana u potkrovlju.

23. Iz iskaza svih saslušanih svjedoka ne proizlazi da bi tužitelj živi u zajednici sa ostaviteljem, barem ne u vrijeme kada je bio rado sposoban i kada je privređivao, tada je uglavnom živio u Njemačkoj. Ukoliko je ocu slao novac za radove na stanu u potkrovlju pa bi svojim sredstvima u tom slučaju sagradio ili uredio taj stan isto ne potpada pod izdvajanje iz ostavine temeljem čl. 75. ZN-a, kako je sve već naprijed obrazloženo.

24. U provedenom postupku ovaj sud je utvrdio da je tijekom 80-tih godina 20. stoljeća pok. Milan Budimir, pok. Marijana, sagradio kuću u Splitu na adresi Težački put 28, koja se sastoji od podruma prizemlja, prvog kata, drugog kata i potkrovlja, koje potkrovlje su pok. Milan Budimir i tužitelj uredili za stanovanje tužitelja i njegove obitelji 1990.-tih godina. Takva utvrđenja proizlaze i iz samog iskaza tužitelja koji ne spori da je neke troškove radova snosio on a neke otac, kao ni da su neke radove izvodili sami. Stoga, ovaj sud zaključuje da se radovima uređenja, koje je samo dijelom financirao i izvodio tužitelj, ne bi radilo o takvom doprinosu da bi taj doprinos mogao biti takav da bi tužitelj doprinio povećanju vrijednosti imovine pok. Milana Budimira. Naime, tijekom postupka tužitelj nije točno precizirao koje je to radove uređenja izvodio on a koje otac pok. Milan Budimir, odnosno za koje je on radove snosio troškove izvođenja u odnosu na ukupnu vrijednost te nekretnine da bi eventualno ovaj sud mogao ocijeniti tu

vrijednost kao doprinos povećanju te imovine. Kako je već navedeno u točki 15. obrazloženja tužitelj nije ni predložio građevinsko vještačenje kako bi se utvrdila ukupna vrijednost nekretnine pa onda ukupna vrijednost samog potkrovlja i ulaganja tužitelja u izgradnju i uređenje istog.

25. Naime, svaka stranka treba dokazati istinitost tvrdnji o postojanju činjenica koje su za nju povoljne na kojima zasniva svoje zahtjeve i prigovore, osim ako iz zakona ne proizlazi drukčije (članak 7. stavak 1. i 219. stavak 1. ZPP-a). Stoga je dužnost stranaka iznijeti činjenice i predložiti dokazna sredstva prikladna za stjecanje uvjerenja suda u istinitost tvrdnji od kojih zavisi osnovanost zahtjeva (ili tvrdnje) stranke pa predlaganjem efikasnih dokaza stranka ostvaruje povoljne izgleda za uspjeh u parnici. Tužitelj nije dokazao svoje tvrdnje i navode. Stoga, na temelju izvedenoga dokaznog postupka ovaj sud nije utvrdio da bi tužitelj doprinio povećanju imovine svog prednika pok. Milana Budimira, odnosno da tijekom postupka tužitelj nije ovom sudu dokazao da bi sudjelovanjem u zajedničkom privređivanju povećao vrijednost imovine ostavitelja.

26. Sud svakako smatra da je tužitelj izabrao pogrešni pravni put, odnosno postavio pogrešan tužbeni zahtjev, iako nije drugačiji ni mogao postaviti jer je na ovakav upućen izu ostavine, ali u ostavinskom postupku tužitelj je po mišljenju suda tražio pogrešno. Dapače, tužitelj je u nastavku postupka svoje potraživanje temeljio na navodima da bi otac za života predmetni stan u potkrovlju darovao tužitelju te da je upravo na temelju te činjenice tužitelj ulagao sredstva u predmetni stan, što je nešto sasvim drugo od traženja izdvajanja dijela ostavine koji odgovara vrijednosti uloženog od strane tužitelja, za koliko se povećala vrijednost imovine ostavitelja z avrijeme dok je sa nasljednikom – tužiteljem živio u zajednici.

27. Slijedom svega navedenog tužbeni zahtjev je odbijen i odlučeno kao u izreci.

28. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbama čl. 154. i 155. ZPP-a i Tarifi o nagradama i naknadi troška za rad odvjetnika. Sukladno odredbi Tbr. 48 st. 3. OT, (NN br. 142/12) kada sud ili drugo tijelo odlučuje o nagradi troškova zastupanja na teret protivne strane, primjenjuje tarifu i vrijednost boda koja je na snazi u vrijeme donošenja odluke o trošku postupka.

28.1. Tuženoj ad. 1. su priznati troškovi zastupanja po punomoćniku – odvjetniku i to za sastav odgovora na tužbu, za sastav podnesaka od 20.06.2018. i 25.01.2022., te za zastupanje na ročištima od 12.04.2018., 20.06.2018., 16.10.2018.m 05.12.2018., 07.06.2022., 19.10.2022. i 15.04.2026. sve po 100 bodova, ukupno 900 bodova, što pomnoženo sa 2,00 Eur koliko iznosi vrijednost boda daje 1.800,00 Eura, uvećano za 25% na ime PDV-a u iznosu od 450,00 Eur, daje 2.250,00 Eura, pa je odlučeno kao u izreci.

28.2. Tuženicima ad. 3. i 4. priznat je trošak zastupanja po punomoćniku za pristup na ročište od 19.10.2022. i 15.04.2026. po 100 bodova, ukupno 200 bodova, odnosno 400,00 Eur, uvećano z a25% na ime PDV- a u iznosu od 100 Eura, daje ukupno 500,00 Eur.

29. Na ročištu za objavu presude tuženici ad. 1., 2. i 4. naveli su daje tužena ad. 3. u međuvremenu preminula i to dana 07. svibnja 2026. god. pa je u odnosu na nju postupak valjalo prekinuti i odlučiti kao u točkama I. i II. rješenja.

U Splitu, 27. svibnja 2026. godine

S U T K I N J A

Maja Vukmir

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Županijskom sudu. Žalba se podnosi putem ovog suda, u tri primjerka, u roku od 15 dana, od dana objave presude. Stranci koja je pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje i stranci koja je uredno obaviještena o tom ročištu, a na isto nije pristupila, smatra se da je dostava presude obavljena onog dana kad je održano ročište na kojem se presuda objavljuje. Stranci koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje smatra se da je dostava presude obavljena danom zaprimanja pisanog otpravka iste (čl. 335. ZPP-a). Presuda će biti istaknuta na internetskoj stranici e-oglasne ploče suda osam dana, računajući od dana kada je održano ročište za objavu. Ovjereni prijepis presude stranka može preuzeti u sudskoj zgradi (čl. 335 ZPP-a).

DNA:

1. pun. tužitelja
2. pun. tužene ad. 1.
3. pun. tuženika ad. 4.
4. tužena ad. 2.

Broj zapisa: **9-30888-a3447**

Kontrolni broj: **041d2-5e89e-2234e**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.